

[Hilmar Baunsgaard.]

hvis vi går videre, end produktivitetstil-
ningen tillader, har nogen rimelig grund til
at tro, at vi da er i stand til at fastholde den
høje beskæftigelse. Det er jo det, der er det
store og for mig at se alvorlige spørgsmål.

Statsministeren var også inde på en be-
grundelse for, at monopoltilsynet havde
taget udviklingen i fødevarepriserne op, og
jeg gav udtryk for, at vi var enige i, at den
begrundelse, der var anført fra monopoltil-
synet, var rimelig og rigtig. Jeg mener i
hvert fald, at der er konstateret ting, som
gør det rimeligt at undersøge pris- og avance-
udviklingen inden for fødevarerområdet.
Men det, man sagde, var, at man efter denne
undersøgelse ville stille forslag om en skær-
pelse af loven om indseende med priser, og
da gjorde jeg statsministeren opmærksom
på, at den lov, man selv havde bedt om og
også fået, giver mulighed for, hvis en sådan
undersøgelse viser, at der er noget forkert i
udviklingen, at gribe ind, hvis man ønsker
det, med maksimalpriser og maksimalavan-
cer eller med et prisstop. Hvad er det egent-
lig, man mener, når man så taler om en
skærpelse?

Jeg kender ingen midler mere drastiske
end disse, og det er derfor, jeg synes, at
man har været lidt — skal jeg sige — for
langt tilbage i tiden, da man skulle lede
efter sin begrundelse. Det er, som om det,
da statsministeren skrev sin erklæring,
ikke helt var gået op for ham, at valg-
kampen faktisk var forbi. Det er ikke nød-
vendigt nu at agitere med postulater,
nu drejer det sig jo om den aktuelle og
nødvendige lovgivning, og når det nu for-
holder sig, som jeg siger her, at vi har den
lov, og spørgsmålet er, om den i dette
tilfælde skal bruges, hvad mener man så med
en skærpelse?

Må jeg så sige til statsministeren, at jeg
var glad for, at han gav tilsagn om, at den
rapport, vi nu får fra embedsmændene,
også kommer til at indeholde et afsnit om
jordproblemerne i forbindelse med en even-
tuel dansk tilslutning til fællesmarkedet.
Jeg føler, der er et vældigt behov for en
rapport netop på dette område, og derfor
synes jeg, det er tilfredsstillende, at vi
kan forvente i løbet af relativt kort tid at få
en sådan rapport.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup

sagde til mig, at ikke jeg skulle løfte en
moralsk pegefinger. Må jeg sige til det ærede
medlem, at det ville jeg aldrig gøre over
for ham, for jeg har den principielle ind-
stilling, at hvis jeg på forhånd anser en
ting for overflødig, så skal man ikke ofre
tid og kræfter på den. Men jeg vil også
gerne sige til det ærede medlem, at når han
siger til mig, at det er unødvendigt at
nære bekymring for, at man vil bruge
ét flertal i forbindelse med de udgiftkræ-
vende forslag og så anmode et andet fler-
tal om at skaffe dækning, så tager jeg det
som et positivt tilsagn om, at man ikke
fremsætter forslag i folketinget fra rege-
ringens og socialdemokratiets side, der
ensidigt appellerer til den ene side af folke-
tinget, og det er jeg tilfreds med. Men
jeg er ikke helt beroliget, for de bemærk-
ninger, jeg før gjorde om den økonomiske
politik, har jo en vis sammenhæng med
denne udtalelse. Hvad nu, hvis det viser
sig, at der kommer en af hensyn til den
samfundsøkonomiske balance uholdbar ud-
vikling? Føler det ærede medlem sig så
helt overbevist om, at hr. Aksel Larsen
og hans fæller har afsvoret deres hidtidige
overbudspolitik på dette område? Jeg er
ikke så forfærdelig sikker. Jeg håber selv-
følgelig, at jeg tager fejl, men jeg er ikke
sikker.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen
mente ikke, at de konservative var i stand
til at finde ud af, hvorfor folk havde stemt
på SF — i hvert fald var han ikke tilfreds med
den forklaring, der var givet. Men samtidig
mente det ærede medlem, at han var i
stand til at give en forklaring på, hvorfor
det radikale venstre var gået frem. Jeg må
sige, jeg føler mig lige så lidt overbevist
om hans evner i så henseende som han
om de konservatives til at vurdere hans
fremgang. Jeg tror, vi skal gøre det, som er
det eneste, man i politik har mulighed for:
tage en øget vælgertilslutning som udtryk
for, at man har fået en øget tilslutning til
det politiske program, man er gået til
valg på. Sådan opfatter vi i det radikale
venstre den øgede tilslutning, vi fik, og når
vi fik en stemmefremgang på 40 pct.,
betragter vi det som et udtryk for, at
nøjagtig så mange flere nu har givet til-
sagn om at støtte den politik, som det
radikale venstre lagde frem før valget.